

Sessizce

– Gizem Sanki · 24 Ekim 2019

Sessizce yok olup gidiyorum..
Sessizce dediğime bakmayın,
Kahkahalarımın arkasına gizliyorum sessizliğimi.
İyiym diyerek ölüyorum.
İyi olduğuma inandırarak tutuyorum nefesimi.
Gökkuşağı çıkartıyorum, gözlerime bulutlar çöktüğünde;
Güneş açtı diyorum, geçti.
Anlatmayı bıraktım; yangınlarımı, yandıklarımı...
Dinlemeyeceklerinden değildi korkum
Ya da beklentim yoktu, anlayacaklarına;
Umudum kalmamıştı sadece, yardımlarına.
İnsanın kendine çaresi yokken,
Ve herkesin kendi adını taşıyan yaraları varken;
Kim çare olabilirdi ki?
Bir yabancının, yabancısı olduğu acılarına...